

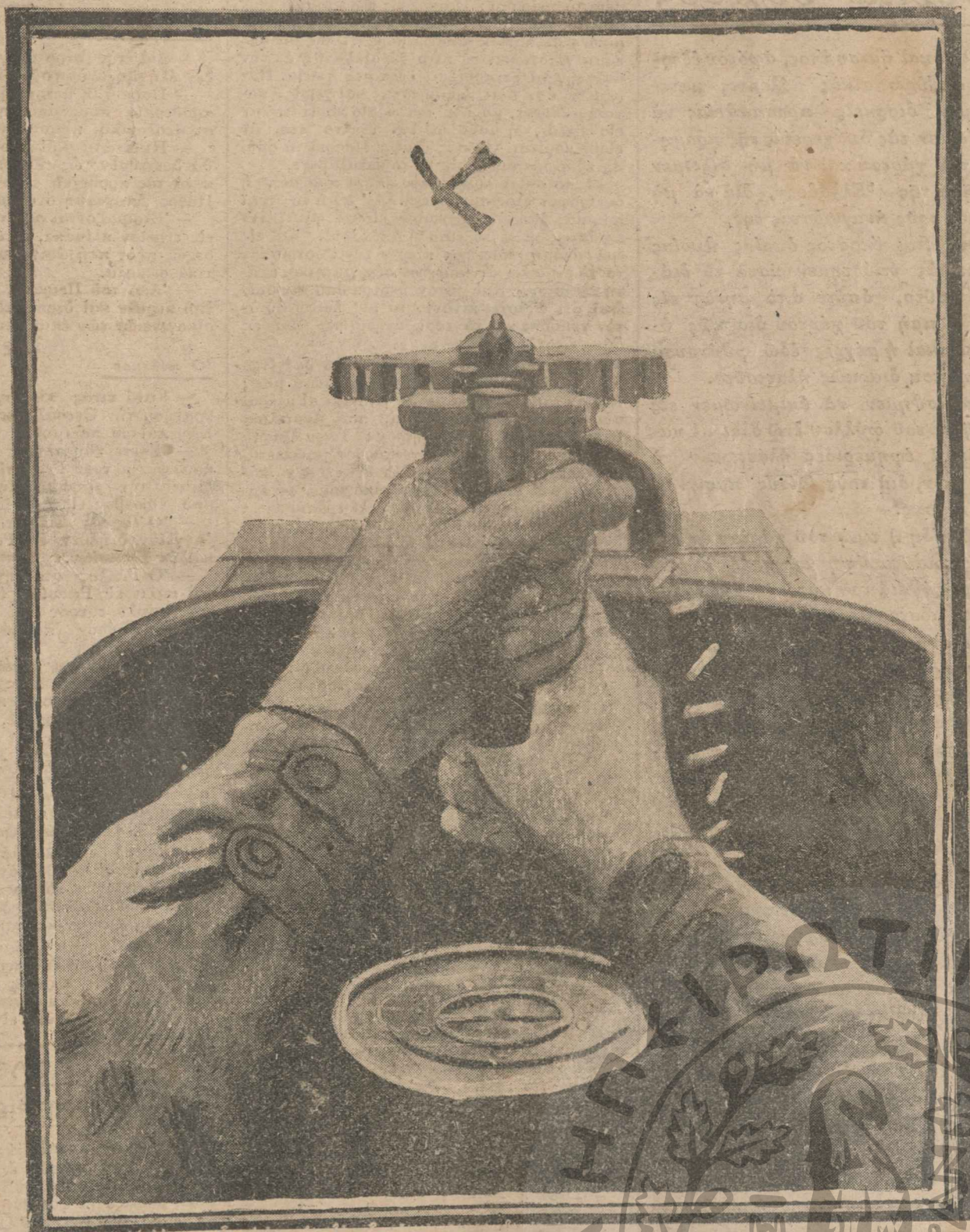
ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 703
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ. - ΠΕΜΠΤΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1915
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 51

ΠΩΣ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΥΨΗ

Γαλλικὸν ἀεροπλάνον μαχόμενον ἐναντίον Γερμανικοῦ ἀεροπλάνου «Τάουμπε», ὅτε φαίνεται βληθὲν καὶ κατεπίπτει.
Εἰς τὸ Γαλλικὸν τοῦτο ἀεροπλάνον φαίνεται ὁ σκοπευτὴς πυροβολῶν διὰ τοῦ ταχυβόλου. Ὁ σκοπευτὴς εἶνε συγχρόνως καὶ παρατηρητὴς εἰς τὰ ἀεροπλάνα, καὶ φωτογράφος καὶ πυροβολητὴς, ρίπτων καὶ βόμβας. Ἐχει δὲ συνεκτιβάνην τὸν μηχανικόν, ὅστις περιορίζεται εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς κινήσεως καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐν γένει τοῦ ἀεροπλάνου. Ἀμφοτέρω ὁμοῦ

ἡ ἐργασία εἶνε ἴσης σπουδαιότητος καὶ δυσκολίας, διὰ τοῦτο δὲ ὁσάκις ἀμφοτέρω τυχόν γὰ εἶνε πρώτης τάξεως, ἐπιτελοῦν θαύματα ἀληθῆ κατὰ τὰς ἀεροπορικὰς τῶν ἐπιχειρήσεις, εἴτε πρόκειται περὶ ἀπλῆς κατοπτέσεως τοῦ ἐχθροῦ εἴτε περὶ βομβαρδισμοῦ. Συνήθως ὁμοῦ συμβαίνουν ἀμφοτέρω, ἐπεὶ πάντοτε σχεδὸν προσβάλλονται ὑπὸ ἐχθρικών ἀεροπλάνων ἢ πηδαλιουμένων.

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ. - ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Έσοτος. έτη. δρ. 10 ξέμ. δρ. 5. - Έξωτος. έτη. φρ. 15 ξέμ. φρ. 8. - Ρωσικός έτη. ρούβλ. 6 ξέμ. 3. - Αμερικνός έτη. δολλ. 5 ξέμ. 2½
Αί έγγραφαι δέχονται και λήγουν ολάνηποτε εποχήν του έτους. Ουδέμία αίτησις έγγραφής λαμβάνεται υπ' όψιν αν δεν συνοδεύεται υπό του αντίτιμου

Δήλωσις «Ελλάδος»

Προσωρινώς
δώδεκα σελίδες

Επὶ ἐν καὶ ἡμῖς ἔτος, ἀφότου ἐξεργάην ὁ Ἑδρωπαϊκὸς πόλεμος, κατεβάλλομεν διαρκεῖς προσπάθειας νὰ ὑπερβώμεν τὰς δυσχερεῖας τῆς προμηθεύσεως τοῦ χάρτου καὶ νὰ μὴ θίξωμεν τὸ σχῆμα τῆς «Ελλάδος», διὰ νὰ μὴ θίξωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς.

Φαντάζεται ἕκαστος ὅποιος θυσίας χρηματικὰς ὑπέσθημεν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ὁπότε ἀπὸ μὲν εἰς μῆνα ἡ τιμὴ τοῦ χάρτου διαρκῶς ὑψώνετο καὶ ἡ μέχρις ἐδῶ φθάνουσα ποσότης τοῦ διαρκῶς ἡλαττοῦτο.

Ἦγωνίσθημεν νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ φύλλου ἐν ὅλῳ αἱ καθήμερνα ἐφημερίδες ἡλάττωσαν τὸ ἴδιον τὸν, διὰ τοῦς ἰδίους πασιγνώστους λόγους.

Ἄλλ' ἤδη ἡ τιμὴ τοῦ χάρτου ἐφθασεν εἰς τοιαῦτα ὕψη καὶ ἡ ἐξ Ἑδρωπῆς προμηθευτῶν τὸν κατέστη τόσῳ δυσχερὲς, ὥστε ὑποκύντες εἰς τὴν ὑπερετέραν ταύτην βίαν, ἀναγκαζόμεθα προσωρινῶς νὰ ἐλαττώσωμεν τὰς σελίδας τῆς «Ελλάδος» ἀπὸ 16 εἰς 12.

Εἰμεθα πεποισμένοι ὅτι οἱ ἀναγνώσται μὴ, γνωρίζοντες μετὰ πόσης ἐλλειμνείας ἐφέδωμεν πάντοτε πρὸς αὐτοὺς, θὰ ἐκτιμῇσιν καὶ τώρα τὴν ἀνάγκην ἥτις μᾶς ἐπέσει νὰ ὑποταχθῶμεν.

Κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ θὰ ἐξακολουθῇ ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις καὶ τὸ ὅποιον ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα βραχύ, ἀπὸ τὴν «Ελλάδα» δὲν θὰ λείψῃ τίποτε ἐκ τῆς οὐσιώδους ὕλης, τὴν ὁποίαν ἔχον συνειθίσκει οἱ ἀναγνώσται τῆς.

Ἀπ' ἐναντίας θὰ προσπαθῶμεν τὴν μικρὰν ταύτην καὶ προσωρινὴν ἐλάττωσιν τῶν σελίδων ν' ἀναπληρώσωμεν μὲ ἀκόμη καλλιτέραν καὶ ἐκλεκτοτέραν ὕλην.

Εἰς ἐποχὴν ποῦ ὅλοι ὑποφέρομεν ἀπὸ τὴν ὑπερέτιμωσιν ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ὅλοι ἐπιβάλλομεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μᾶς μερικὰς στερεῖσεις, θὰ δικαιολογήσωμεν ὥς οἱ ἀναγνώσται μᾶς καὶ τὴν «Ελλάδα» ὅτι ὑποκύντοισα εἰς τὴν βίαν τῶν περιστάσεων ἀφαιρεῖ προσωρινῶς ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ φύλλου καὶ τι μὲ τὴν πεποιθῆσιν ὅτι θὰ τὸ ἀναπληρώσῃ εἰς ποιότητα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ
ΤΟ ΤΣΑΙ

Προχθές, μὲ τὸ πρῶτον χιόνι, ἐπῆγα εἰς ἕνα φιλικὸν σπίτι, ὅπου δύνουν καλὸ τσάι. Ἐννοῶ μὲ καλὴν συντροφίαν. Διότι τότε μόνον τὸ τσάι ζεσταίνεται. Ἄν δὲν τὸ παρητηρήσατε ποτὲ καὶ δὲν τὸ πιστεύετε ἡμπορεῖτε νὰ κάμετε τὸ πείραμα: Πάρτε εἰς τὴν κἀμαρά σας, μόνος σας, ἕνα φλιτζάνι τσάι «αὐτοκράτορικόν» μὲ κοινὰς πρώτης μάρκας. Δὲν θὰ σὰς κάμῃ τίποτε καὶ σὲ λίγο θὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην νὰ ξαναορίξετε ξύλα στὴ φωτιά. Πάρτε κ' ἕνα τσάι, ὀτιδήποτε, καὶ χωρὶς κοινὰς μάλλιστα, μαζὶ μ' ἕνα ὠραῖο κορίτσι, ἂν εἰσθε νέος, ἢ μὰς ἀγάπη. Μπορεῖ νὰ σβύσῃ κ' ἡ σόμπα, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε.

Εἰς τὸ σπίτι λοιπὸν ποῦ ἐπῆγα προχθές, ἡ συντροφία ἦτο χαριτωμένη. Δι' αὐτὸ τὸ τσάι ποῦ μᾶς ἔδωσαν, ἐκρύβοντο εἰς τὰ φλιτζάνια ἐκτάκτως κ' ἐγκωμιάσθη ἀπ' ὅλους. Καὶ εἰς ἐμὲ ἀκόμη ποῦ ἔγω κάπνισα τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ τὸ εὐρίσκω ἀντικειμένου σάν γατρικό, ἐφάνη ξαίστιον. Καὶ ὅταν ἤκουσα ἀπὸ κάποιον ἐκεῖ, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μᾶς λείψῃ αὐτὸν τὸν χειμῶνα καὶ τὸ τσάι, ἀνησυχῆσα ζωηρῶς ὅπως ὅλοι.

Νὰ μᾶς λείψῃ τὸ τσάι; Καὶ τί θὰ γίνωμεν; Πῶς θὰ βγάλωμεν τὸν χειμῶνα μᾶς; Καὶ μὲ πόλιν πρόσκαιν θὰ γίνονται αἱ μικραὶ αὐτοσχέδιοι συναστροφῆς, ποῦ ἀποτελοῦν ἴσως τὸ μόνον τὸν θάλητρον; Τώρα ἔφαρνα λαμβάνετε ἕνα κομψὸν γυναικίον μπυλιετὰ, τὸ ὅποιον γράφει: «Ἄν δὲν ἔχετε νὰ πᾶτε πονεὶν ἄλλοι, περάστε τὰ πόρτεια νὰ πάρωμε τὸ τσάι μαζὶ. Τί χαρὰ, τί εὐδαιμονία! Τὸ μπυλιετὰ ἐκεῖνο, καὶ ἀσφαλισμένον ἂν δὲν εἴνε, σὰς φαίνεται ὅτι εὐωδιάζει ἀπὸ... τσάι. Φαντασθῆτε τώρα, νὰ λαμβάνετε εἰς τὸ ἐξῆς μπυλιετὰ καὶ νὰ γράφουν: «Περάστε ἂν θέλετε, νὰ πάρωμε τὸ φασκίμλο μαζὶ». Ὁραία ἰδέα! Θὰ σὰς ἀνακαλῇ ἀμέσως τὸ μαῦρον, τὸ κατνικιστικὸν καφετινὸν τῶν Χαντείων ἢ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ δὲ νομίζετε ὅτι ἀκούτε ἕνα ρυπαρὸν γκαρσόνι νὰ φωνάζῃ: — Ἐνα φασκίμλο πολλὰ ζεστόοοο!

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς ψωμί. Πολλοὶ ἄλλοι δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς κρέας. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι ποῦ δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς τσάι. Ὑποθέτω, ὅτι εἴνε ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν καὶ χωρὶς ἔρωτα ἢ, διὰ τὴν ἀκρίβειαν, χωρὶς φλερτ. Φαντάζεσθε λοιπὸν φλερτ, εἰς ἕνα σαλόνι, εἰς μίαν σόφραν, τώρα τὸν χειμῶνα, μὲ φασκίμλο ἢ μὲ τῆλλα; Νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν μέσην ἐκεῖνο τὸ κομψὸν φλιτζάνι μὲ τὸ ὀραῖον ἀντικεινὸν χρυσάφι, ποῦ ἀχνίζει τόσον διακριτικὰ κ' εὐωδιάζει τόσον ἁβρὰ, ὅσον καὶ τὸ τσάι. Ἄλλ' ἐν ὅλοι ἐφαίνονται ἀνησυχίαι καὶ λυπημένοι μὲ αὐτὴν τὴν εἰδήσιν, ἔφαρνα ἔβαλαν τὰ γέλια. Φλυτῆρι ἐπεισοδίων. Ἡ οἰκοδόμοισα, μ' ἕνα φλιτζάνι τσάι στὸ χέρι, ἤρπασε κατὰ τὸ σῆμα ἕνα κύριον ἄγνωστον:

— Γάλα ἢ κοινὰς; — Κοι γάλα καὶ κοινὰ! ἀπεκρίθη ὁ κύριος ἀμέσως. «Νὰ ἔχετε καὶ λίγο ὀσμὴ, θὰ ἔβραζε εὐχαρίστας». Ὁποδοίποτε, θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ δώσετε καὶ τὸ λεμόνι.

Μ' ἀπ' ὅλα βάριτε σεῖς; ἠρώτησεν ἡ οἰκοδόμοισα, ἀπὸρ ἔπαισαν τὰ πρῶτα γέλια. — Ἀπ' ὅλα! ἀπεκρίθη ὁ κύριος. Ἐγώ, ὅτι μοῦ προσφέρουν, τὸ καίνο. Τὴν πρώτην φορὰ ποῦ με ῥώτησαν «γάλα ἢ κοινὰς», σὺλλογιόθηκα: «Γιατί ὅχι καὶ τὰ δύο;» Ἐρρίξα λοιπὸν καὶ κοινὰς καὶ γάλα. «Ἐπειτα εἶδα τοὺς ἄλλους νὰ βάζουν καὶ λεμόνι. Γιατί νὰ μὴ βάλω κ' ἐγώ;» ἔτσι συνέθησα...

Ὁ ἄγνωστος κύριος ἦτον ἕνας ἐπαρχιώτης συγγενής. Ἐπειτα ἐμάθομεν, χωρὶς νὰ ἐκπαινεθῶμεν διόλου, ὅτι ἐχρημάτισεν εἰσπρακτὴς τοῦ Δημοσίου καὶ ταμίας. Τώρα τοκίζει τὰ χρήματά του εἰς τὴν Ἀθῆνας, μὲ ὅτι εὐρίσκει ἐμπρός του...

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

14-17 Νοεμβρίου 1915

Ἡ ἐπιστράτευσίς μας

— Διὰ τὴν στρατολογίαν τῶν προσφύγων δὲν ἐλήφθη ἀκόμη οὐδέμία δριστηκὴ ἀπόφασις. — Παρετάθη μερὶς τῆς 31ης Δεκεμβρίου ἡ προθεσμία πρὸς ἀπόκτησιν πιστοποιητικῶν στρατολογικῆς καταστάσεως.

— Πιθανώτατα οἱ ἐπίστροτοι δικηγόροι δὲν θὰ διατεθῶν ὡς δικαστικοὶ ἀντιρροστικοὶ κατὰ τὰς προσεγεῖς ἐκλογὰς, ἂν καὶ ὁ Ἀρειος Πάγος ἀπεφάνη ὅτι πρέπει νὰ σταλοῦν.

— Εἰσπράττονται στρατιωτικοὶ προβιβασμοὶ εἰς εὐρείαν κλίμακα, ὅτινες θὰ γίνωνται προσχωρῶς πρὸς πληροσύναν κερδῶν καὶ στρατιωτικὰ σώματα.

— Ἀπὸ τὸ Πειραιῶς ἤρριξεν ἡ ἐνέργεια ὑπὸ κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἐράνων ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων.

><

Ὁ πόλεμος

— Κατὰ τινὰς πληροφορίας ἡ Ἀγάντ θὰ κρατήσῃ τὴν Θεσσαλονικὴν μέχρι τέλους τοῦ Ἑφραίμικου πολέμου.

— Ἐπετεύθη πλήρης ἡ ἀπ' εὐθείας συγκοινωνία μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Τουρκίαν, γὰρ εἰς τὴν χρησιμοποιήσιν τοῦ Δουναβίου ἀπὸ Ὁσέρβας εἰς Ἀδρ. Παλάνα.

— Ὁ λόρδος Κίτσενγκ ἐπανερχόμενος εἰς Ἀγγλίαν, διήλθεν ἐκ Ρώμης, θὰ διέλθῃ δὲ καὶ ἐκ Παρισιῶν.

— Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Πῶ θὰ μεταβῇ καὶ πάλιν εἰς Ρωσίαν ὑπὸ τύπον ἐπίδοσεως τοῦ Μεγαλοσταυροῦ τοῦ Λεγεώματος τῆς Τιμῆς εἰς τὸν Ρώσον ἐπιτελεσθῆσαν στρατηγὸν Ἀλέξιεφ.

— Εἰς Παρισίους ἐγένετο μεγάλη καὶ ἐπίσημος διαδήλωσις πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγγλίδος καὶ πάλιν εἰς Ρωσίαν ὑπὸ τύπον ἐπίδοσεως τοῦ Μεγαλοσταυροῦ τοῦ Λεγεώματος τῆς Τιμῆς εἰς τὸν Ρώσον ἐπιτελεσθῆσαν στρατηγὸν Ἀλέξιεφ.

— Εἰς τὸν Δυτικὸν καὶ τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἀρκεταὶ μάχαι, μὲ σπουδαίας προόδους τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ρώσων.

— Εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον ἡ ἰδία κατάστασις, εἰς δὲ τὸ Βαλκανικὸν οἱ Ἀστρογερμανοὶ κατέλαβον τὸ Κοσσυφοπέδιον, οἱ Σέρβοι δὲ ὑποχωροῦντες πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, ἀντιτάσσον ἀμυννὰς καὶ πρὸ τοῦ Μοναστηρίου.

— Ἀσφυξιογόνῳ ἀέρι χρησιμοποιοῦνται ἤδη καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὰ Δαρδανέλια.

— Τουρκικὸς στρατὸς ἀπεβίβασθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Γκαϊμπεν, τοῦ «Μαρσελίου» καὶ τριῶν υποβρυχίων εἰς τὴν Βάρναν.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΑΙ

— Ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους Νομμεριανός, ἔχον κατὸν πολέμου ὡς ὁμηρον ἕνα υἱὸν τοῦ Βασιλέως τῆς Πελοποννήσου, διέταξε νὰ φωνεθῇ ὁ πρὸς ἀντίποινα ὁμοίως πράξας τοῦ ἱεροῦ βασιλέως.

— Ὅταν ὁμοιᾶς μετὰ τοῦτο ἠθέλησε νὰ ἐκτελέσῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀπηγόρευσε τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Οἰκομνημονίου Πατριάρχης Βυβλάδας.

— Ἄλλῳ ὁ Νομμεριανὸς ἀγγίσθη καὶ ἐπειδὴ ὁ Βαβύλας ἠρνήθη νὰ δεῖξῃ μεταμέλειαν διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ ἐπέμεινε ἔτιον ἐκφρασὴν μετανοίας διὰ τὸν φόνον τοῦ Πέρσου πρίγκιπος, διέταξε καὶ ἐξορίσθῃ εἰς φυλακὴν ὁ Οἰκομνημονίου Πατριάρχης, ὅστις καὶ ἀπέμεινε ἐκεῖ.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὰς στρατιωτικὰς πορείας οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται θεωροῦνται ὡς οἱ ταχύτεροι καὶ μεγάλως ἀντοχῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

4 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Οἱ βοσκοὶ αὐτοὶ μ' ἐύρηκαν ἐκτετον εἰς τὸ βουνὸν ὅπου εἶχα ζήσει τρία ἔτη, οἰκιστὴς ἐκεῖ ἀπὸ γονεῖς ἀγνώστους, κακοήθεις βέβαια ἀλλ' ἀπὸ γένος ἴσως καλλίτερον τοῦ ἰδίου σου, καὶ μ' ἔφεραν τὰ περιστέμια. Δι' αὐτὸ μοῦ ἔδωκαν καὶ τὸ ὄνομα Σεμίραμις.

— Δὲν εἶσαι λοιπὸν κόρη τῶν; Τώρα ἐξηγεῖται τὸ μυστήριον. Πῶς ἦτο δυνατόν ἡ κόρη ἐνὸς ἀπολοικοῦ βοσκῶν νὰ ἔχῃ τὸν ἰδικὸν σου χαρακτήρα; Ποῖος ἤξευρε ποῖα πάθη ἀνέμεινον διὰ νὰ σὲ γεννήσουν!

— Ὡστε λοιπὸν τὸ ἐμπόδιον ἐξέλιπε; — Δὲν ἦτο μόνον αὐτό. Καὶ ἂν ὁ βασιλεὺς μοῦ τὸ ἐπέτρεπε, ἐγὼ δὲ θὰ τὸ ἀπεράσισα διότι σὲ φοβούμαι.

— Ὁρατον αὐτό, εἰπε γελῶσα ἡ Σεμίραμις, νὰ φοβῆται ἕνας πολεμιστὴς μίαν γυναῖκα.

— Γυναῖκα τὰχα; — Τί ἐννοεῖς;

— Δὲν σὲ φαντάζομαι, Σεμίραμις, ὡς γυναῖκα. Ἐλθόντων σου ποῦ τὸ εἶπε καὶ ἡ Νομή; Διέκρινε κ' ἐκείνη ὅτι εἶχες περισσότερον ἀνδριανὸν εἰς τὰς σκέψεις σου, παρὰ γυναικίαν τὴν φρεσύντη.

— Τὸν εἶχα, ναι, ἀλλὰ διὰ τὴν Νομήν. Ἀκούσε λοιπὸν, ἀφού ζητεῖς νὰ μὲ γνωρίσῃς. Μόλις σὰς εἶδα χθὲς μὲ τὴν γυναῖκά σου, ἐλπίσθηκα ἕνα ἄνδρα ὠραῖον, νέον καὶ πλουσίον ὅπως, σὺ, νὰ ἔχῃς εἰς τὸ πλεονεξόν σου μίαν οὐκίαν δὴ γυναῖκα. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν μορφήν σου εὐρήκα ἀμέσως συγγενεωμένην διὰ τὴν νεότητά μου τὴν οὐνεροσλήμνην, ἐπὶ γυναικα ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν, ὅτι μία γυναῖκα ποῦ δὲν τῆς ἀξίζει νὰ ζῇ, χαιρέται, ἕνα ἄνδρα ποῦ τὸν ἤξελε ἄλλῃ συντροφίᾳ, καὶ τὸν βασανίζει ἀδικίαν καὶ ἐπειδὴ εὐεδοθῇ εἰς τὸν ὁρμὸν τὸν κατὰδικαίον ἱσοβῆς εἰς μίαν ἀνδρὶ ζωὴν καὶ τὸν στρεφὲ ἀπὸ μίαν ἄλλην γυναῖκα, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἀγαπᾷ καὶ εἶνε ἱκανὴ ν' ἀγαπήσῃ ἀπὸ αὐτόν. Ἡ ἀγαπάς τῆς μ' ἔκοψε νὰ φερθῶ ὅπως ἐφάρθηκα.

— Ἀναγνωρίζεις ὅτι τὴν ἐφόνευσες; — Ἀναγνωρίζω ὅτι ἔκομα ἐκεῖνο ποῦ καὶ ὁ θεὸς ἀπὸ ἀδικίας δὲν τὸ ἔκρινε. Τὰχα δὲν ἔχω ἀδικίαν αὐτῇ ἢ αἰωνία καταδική σου; Ἐφάρθηκα λοιπὸν οὐκίαν, μόνον ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης ποῦ σπριζεῖ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἀπὸ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης ποῦ μοῦ ἐγέννησε τὸ ἀντικεινὸς σου. Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ὅπως μὲ εἶδες ἔως τώρα. Δὲν εἶμαι τὸ ἀτίθασον ἄνθρωπον ποῦ σπαράζει μόνον. Εἶμαι ἡ γυναῖκα. Μόνον εἰς σὺν τὸν κόπον μου ἐδῶ δὴ ἐννοήσεις τί θὰ εἴπῃ ἀνάπαντος ἄνδρος, μόνον εἰς αὐτὰ τὰ χεῖρα θὰ μάθῃς τὸ φίλημα. Εἶμαι ἡ γυναῖκα. Φοβερὰ διὰ τὴν ἀντιλήψιν τῆς, δούλη διὰ τὸν ἀγαπῶν τὸν μένον τῆς. Διὰ σὲ θὰ ἦμαι μαλακὴ ὅπως τὸ νερὸ καὶ θὰ γίνωμαι ὅπως μὲ θέλεις, καθὼς τὸ νερὸ σχηματίζεται ὅπως τοῦ ὁρίσῃς. Δι' ἐμὲ θὰ ἦνε νύκτα ὅταν, σὺ, θὰ τὸ λέγῃς καὶ ἡμέρα ὅταν τὸ διατάσῃς, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὁπάχῃ ἥλιος. Διὰ σὲ θὰ ἦμαι ὁ ἀτελείωτος καὶ μαγευτικὸς κήπος, ἀπὸ τὸν ὅποιον κάθε ἡμέραν, κάθε ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ κάθε ὥραν τῆς νυκτός, θὰ εὐρίσκησιν πάντοτε νὰ κόμῃς ἕνα νέον κομψόν. Ὅχι ἡ μονοτονία τῶν συνηθισμένων γυναικῶν. Τὸ βράδι θὰ μὲ ἀποκοιμήσῃς ἄλλην καὶ ἄλλην θὰ μ' εὐρίσκησῃ τὸ πρωὶ ὅταν θὰ μ' ἐμπνέῃς καὶ μονάχα εἰς ἕνα πράγμα θὰ σὺν ἦμαι πάντοτε ἡ ἴδια, εἰς τὴν ὑποταγήν... πᾶντα θὰ ἦμαι ἡ δούλη σου, ἡ ἀποκλειστικὴ σου. Ποτὲ δὲν θὰ παραβῇ ἡ ζωὴ σου ἀπὸ ἀνησυχίας, ποτὲ τὸ βλέμμα μου δὲν θὰ ζητήσῃ ἄλ-

λὸν, ὅχι τὸν ἔρωτα, ἀλλ' οὐτε αὐτὴν τὴν πρόσκαιρον χαρὰν, οὐδὲ τὴν στιγμιαίαν ἀναγούλην, οὐδὲ τὴν ἀνάπαυσιν, ποῦ χαρίζεῖ ἡ ἀλλαγή, διότι ὁ ἔρως μου καὶ ἡ χαρὰ μου καὶ ἡ ἀναγούλη θὰ ἦνε διὰ σπριζιμένα ἑπάνω εἰς τὰ μάτια σου, εἰς τὰ χεῖρά σου, εἰς τὴν ἀγκάλην σου. Δι' ἐμὲ δὲν θὰ ἀπάχῃ ἄνδρας ἄλλος εἰς τὸν κόσμον, ἐνῶ, σὺ, θὰ ἦσαι ἐλεύθερος νὰ βλέπῃς διὰς τὰς γυναῖκας, καὶ σὺ τὸ λέγω αὐτὸ διότι εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν θ' ἀγαπήσῃς ἄλλην ἀπὸ ἐμὲ, καὶ εἶμαι βεβαία δι' αὐτό, διότι δὲν θὰ σ' ἀγαπήσῃ ἄλλη ὅπως ἐγώ.

Ὁ Ἀρμίνος ἐφαίνετο σχεδὸν λειποθύμος ἀπὸ τὴν γοητεία τῆς.

Ἄλλ' ὅταν ἐκείνη ἐτελείωσε καὶ ἐμεσολάβησε μία ὀλιγοστιγμὴ σιγῇ, ἐπέσει τὸ μέτωπόν του καὶ ὡς ἂν συνήλθεν ἀπὸ τὴν μέθην εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶχε παρασύρει ἡ Σεμίραμις, ἐτινάχθη ὀρθῶς καὶ ἐρώνασε σχεδὸν δυνατὰ:

— Εἶμαι τρελλὸς λοιπὸν; Ἡ γυναῖκά μου εἶν' ἐκεῖ μέσα νεκρὰ καὶ ἐγὼ ἀκούω νὰ μοῦ ὁμιλοῦν δι' ἔρωτα καὶ γάμον;

Καὶ ἐσφύριξε τὸ μέτωπόν του, ὡς ἂν ἐξήτει νὰ τινάξῃ μακρὰν τὰ ὄραματά ποῦ τὸν ἐπολιόκουν, τὸ ὄραμα ποῦ ἐξεστύλιζεν ἐμπρός εἰς τὰ μάτια τοῦ ἡ Σεμίραμις.

Καὶ χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ τίποτε ἐφυγε ταχὺς πρὸς τὸν νεκρικὸν θάλαμον.

Ἀλλοίμονον!

Ἐπειτα ἀπὸ τὸν λικνισμὸν ποῦ ἠσθάνθη ἡ ψυχὴ τοῦ εἶς τὰ φλογερὰ ἐκείνα λόγια, τὴν ὅραμα ἀντίκριψε τώρα:

Ἐνα κίτρινον, σκελετωμένον πτώμα, τυλιγμένον εἰς θλιβερά σαβάνα, μίαν μορφήν ψυχρὰν καὶ φοβεράν μὲ γωνιώδη μάγουλα καὶ γωνιώδεις ὀφθαλμούς, μὲ μαύρα χεῖρα καὶ μαλλιά φρικτὰ κολλημένα εἰς τὸ μέτωπον.

Ἀὐτὴ λοιπὸν ἦτο ἡ Νομή! τὸν; Μὲ αὐτὴν ἐπέρασε δέκα ὀκτώηρα χρόνια τῆς ζωῆς του; Αὐτὴ ἦτο ἡ διαρκὴς συντροφία τῶν ἡμερῶν του καὶ ἡ χαρὰ τῶν νυκτερινῶν ὥρων, ὅτε οἱ πόνοι γίνονται μεγαλύτεροι καὶ οἱ ἐπαινοὶ καταθλιπτικότεροι; Αὐτὴ ἦτο ἡ γυναῖκα του; Αὐτὴ ἦτο ἡ γυναῖκα ποῦ ἠγάπα;

Τώρα ἔδιστασε καὶ ὁ ἴστος νὰ τὸ πιστεύσῃ.

Καὶ ἐν ὅντι μετὰ τὸς εἰς τὸ μέσον τοῦ θαλάμου καὶ δὲν ἀπεφάσισε νὰ πλησιάσῃ τὴν νεκράν, καὶ οἱ ἄλλοι ἐνόμισαν ὅτι ἀπὸ τὴν λύπην τοῦ δὲν τοῖμα νὰ προχωρήσῃ, ἐκείνος ἔστρεψε τὸ βλέμμα του καὶ εἶδεν ἀπέναντί του τὴν Σεμίραμις.

Ἡ συγκομις ἦτο τραυμάτιος.

Ἐδῶ ὁ δόσμος καὶ θλιβερός θάνατος.

Ἐκεῖ ἡ γλυκερὰ ζωὴ ποῦ ὑπέσχετο σχεδὸν τὴν ἀθανάτην.

Ποῖος ἄνθρωπος ἦναι πλέον νὰ διατάσῃ; Ἐστρεψε τὸ βρῦα του καὶ ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς εἶχεν ἀπέναντί του τὴν Σεμίραμις, ἀνεκροβόλουσαν τὸ μέτωμά του θοιράβου.

Ἐνίκησα... δὲν εἶν' ἀλήθεια; τοῦ εἶπεν.

Ἐκείνος ἔκρινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκάλυψε τὰ μάτια του διότι ἐντάραξε νὰ τ' ὁμολογήσῃ.

Ποῖν δύσῃ ὁ ἥλιος ἢ νεκρὰ εἶχε καὶ εἰς μεγαλοπρεπὴ πρᾶν.

Συνέλεον τὴν κόπην τῆς καὶ τὴν ἐκλείσαν εἰς προχέοντον ὁδεῖον, ὅς

MONA BANNA

ἐξικινῶν, τὰ ποιμένα βελάζουσιν, μυκῶνται. Ἡ Βάγνα καὶ ὁ Πριντζιβάλ' ὄρθιοι στὴ θύρα τῆς σκηνῆς βλέπουν τὴν πολυπληθεῆ συνοδίαν, γὰρ

υποδιστόρημα Σπυρ. Α. Ποταμιάνου

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

Πάτραι Μεταφρ. E. Capp

И ПОРТА

δὲν ἔχουν πόρτα εἰς τὸ σπῖτι των δια ν
 γουν ἀνοιχτὴν τὴν τοῦ καφερείου.
 Παρατήρησα τότε:

ἣν διέτρεξε καὶ ἐξερράγη ὡς χίλιαι κροτ.

Θέλεις να μάθης την ποιότητα της ψυχής σου; Ερώτησον σεαυτὸν ἂν φθονῇς διὰ τὸ

Η ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ

ἦν διέτρεξε καὶ ἐξεργαγῇ ὡς χίλιαι κροτῆ

εὐτυχίαν τοῦ φίλου σου.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

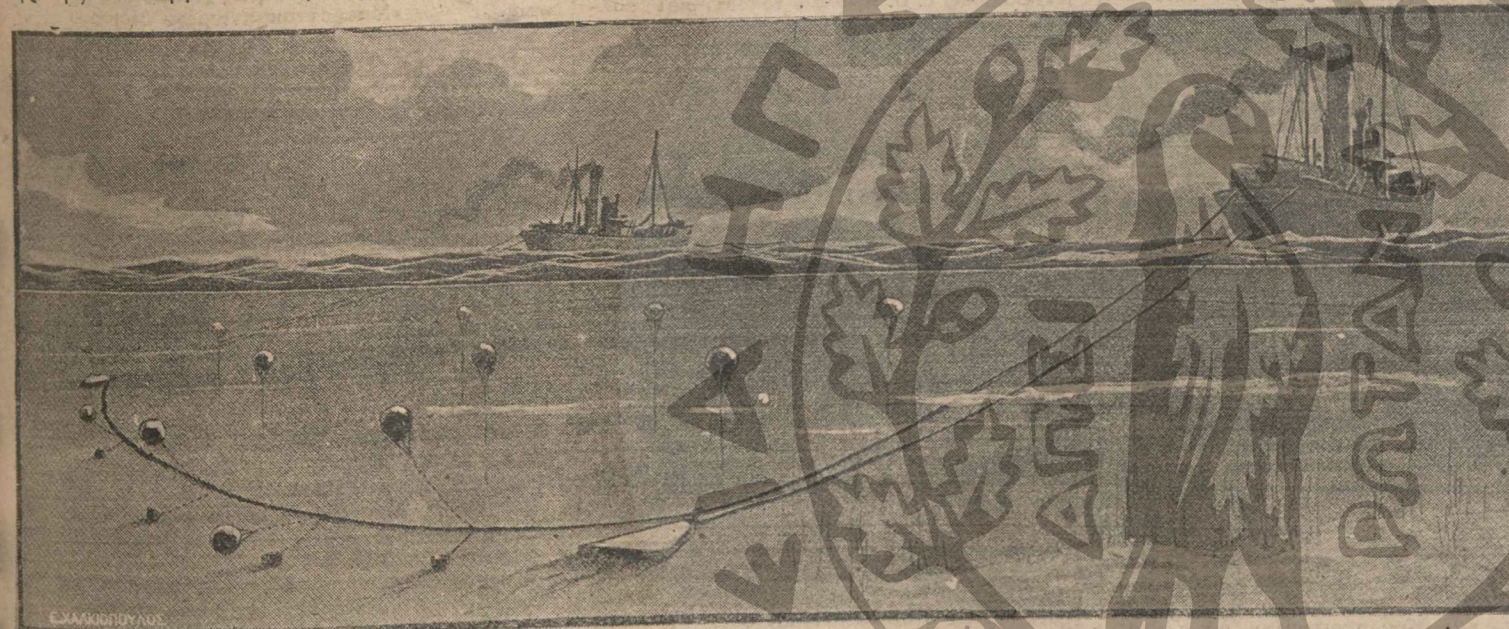
Πάτραι Μεταφρ. E. Capp

Ἀλώσις Γερμανικοῦ προχώματος ὑπὸ τῶν Γάλλων. — Παραστατικωτάτη εἰκὼν ἐκ τοῦ δυτικοῦ μετώπου, δεικνύουσα Γαλλικὴν ἐπίθεσιν διὰ τῆς λόγχης καὶ παρέχουσα πλήρη ἰδέαν τῶν ἐκ τοῦ συστάδην καθημερινῶν μαχῶν καὶ συμπλοκῶν.

Ὁ πόλεμος εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν Ἀφρικὴν. — Ἀγγλικὸς στρατὸς κινητοποιούμενος διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν Ἀφρικὴν, ἀντιλαμβάνεται τὴν προσέγγισιν Γερμανῶν καὶ ἀποβιβάζομενος γοργῶς καταλαμβάνει θέσεις πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν.

Τοποθέτησις «κοιμωμένων» τορπιλλῶν. — Τορπιλλοθέτις καταγινόμενη εἰς τὴν τοποθέτησιν τορπιλλῶν ἀπὸ τῆς ἀκινήτουσας αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται «κοιμώμεναι τορπιλλῆαι» ἢ «νάρκαι». Τὸ καλώδιον ὅπερ σύρει φέρει διάφορα βάρη, τὰ ὅποια καταλλήλως συντρίβοντα κρατοῦν τὰς τορπιλλὰς εἰς ὀρισμένον βάθος ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Εἰς τὰς τοιαύτας τορπιλλὰς προσκρούοντα τὰ πλοῖα, ἀνατρίβονται καὶ τὴν ἐκείνην ἰσχύει ἐκτὸς μάχης, ἢ μᾶλλον βυθίζονται καθ' ὅλοκληρον, καθὼς ἡ τορπιλλὴ τὰ προσβάλλει εἰς τὰ ὑψηλὰ μέρη τοῦ σκάφους τῶν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Χανιά.—Δι' Αγγλικού ομιλούκου έφθασαν εις την πόλιν μας 42 ναυαγοί τον παρά τα παλάτια της νήσου τορπιλλισθέντος Ιταλικού φρεαττηού άτμοπλοίου. Τό τορπιλλισθέν άτμόπλοιο, ονομαζόμενον «Βοονία» ήτο τόνον 3000 και έφερε φορτίον από πατάτες και μεταξωτά.

Κέρκυρα.—Μεγαλοπρεπώς διεξήχθη ή κατά την παρελθούσαν Πέμπτην υπό την ήγεσίαν του κ. Γυμνασιάρχου κ. Λούβαρη και των κ.κ. Καθηγητών Καρφοκαβάδη, Παπανικολάου, Μιλέστη έκδομή εις «Αγάλην», τυχόντες μεγίστης ύποδοχής, υπό των κατοίκων διαλυθέντες οι μαθηταί επεδόθησαν εις άσκήσεις.

Π. Δασεργολας

Χόρτος.—Έπληρώσεν ή λόγφ των έξωτερικών περιστάσεων διακοπείσα έμπορική μας κίνησις και καθ' έκαστην εβδομάδα γίνεται έξελαση έλαιοειδών και έλαιων. — Τά ένταυθα έλασιοτριβεία εργάζονται καθ' έκαστην — Η συγκοινωνία μας έγινετο πικνότερα τώρα, διότι προσετέθη και έτερον άτμόπλοιο.

Γιώργος Κ. Ζαχαρίας

Δράμα.—Τό παρελθόν Σάββατον ό νέος μέραχος μας συνταγματάρχης τού Πυροβολικού κ. Χατζηγεωργίου Γεώργιος επεθεώρησεν έξωθεν τής πόλεως την ένταυθα εδρεύουσαν V Μεραρχίαν. Μετά την επεθεώρησιν επηκολούθησε παρέλασις τού θέαμα ήτο κάτι τι έξαίσιον αι έντυπώσεις εκ τού παραστήματος τών άνδρων, τού όμοιομόρφου τής στολής των και έν γένει τού εύπαρουσιαστού αυτών έξαίρετος.

Οδοσάφους

Φιλιππιάς.—Άφικθεισών των διδασκαλίσσων δεσποινίδων Βασιλικής Σακαρέλου και Κατίνας Κατάνη ήρχισαν πρό ήμερών τά μαθήματα τού Σχολείου των θηλέων Φιλιππιάδος — Έλευθεροχώριον. — Διευθυντής τού ένταυθα πρακτορείου τών έφημερίδων τυγχάνει ό κάλλιστος νέος κ. Γεώργ. Παπαχριστοδούλου συμπεριφερόμενος πρός πάντας μετά τής μεγαλειότητας άβρόχης. — Η έφετηρή παραγωγή τού άρροστού ύψηλόν ουχί έπαρκής, ένεκεν τούτου οι χωρικοί παραπονούνται δι' άνεπαρκείαν σποράς, έλπίζον όμως ότι τό ύπουργείον τής Έθν. Οίκονομίας θέλει λάβρη κατάλληλα μέτρα διά την άποστολήν τού έλκευμένου άρροστού. Τό φαρμακείον μας στερουμένου φαρμακοποιού άνέλαβεν ό νέηλος φαρμακοποιός κ. Δεδούπουλος Ναπολέων. — Χιρηνούσης τής ένταυθα άστυνομικής ύποδιευθύνσεως ανέλαβε την διευθύνσιν ταύτης ό διακεκομμένος άνθυπασις τής χωροφυλίας κ. Καστριτής Γεώργιος, από την δραστηριότητα και τόν ήλκον τού οποίου έλπίζει πολλά ή δημόσιος ασφάλεια τής περιφερείας μας.

Σπάρτη.—Η κατά Σάββατον εβδομαδιαία αγορά γίνεται μετά μεγάλης έμπορικής κινήσεως. — Τά σχολεία τής μέσης εκπαιδύσεως λειτουργούν κανονικά πλην τών τής κατωτάτης ένδα παρατηρείται άνωμαλία ένεκα έλλείψεως διδασκάλων.

Αγαμέμνων Ρ.

ΔΙΓΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Από τό Μεσολόγγι, τό όμορφο και ποιητικό, όσο ήρωικό και δοξαμένο Μεσολόγγι, μάς ήσαν τά Καλλιτεχνικά προγράμματα μιάς αλησμόνητης όμορφης έσπερίδος, πού την έκανε πειό όμορφη, ό εύγενής και ήρεός σκοπός τής, χάριν τής φιλολογίας. Τό πρόγραμμα ποικίλον, και εκλεκτό, είχε διαιεσθή ως εξής:

Μέρος Αον : «Στό Βασιλιά μας», έμπνευσις και απαγγελία τού κ. Τάσου Μαντά.

Τό Βον μέρος περιελάμβανε την «Γκόλφου» τού κ. Περεσιόιδου. Έκ τών προσώπων τού δράματος, τόν Τάσον υπεδύθη ό κ. Ιω. Καλούης, την Γκόλφου ή δις Άννα Κορωνάου, τόν Κίτσον ό κ. Στ. Πανός, τόν Γιάννον ό κ. Τάσος Μαντάς, την Στανουλά ή δις Ξένη Μαντά, τόν Ζήνον ό κ. Κ. Γιαννούλης, τόν Θανασούλιν ό κ. Γεώργ. Κανούτας, τόν Άημον ό κ. Τάσος Μαντάς, την Άστέρω ή δις Σοφία Κορωνάου και τόν περιηγητήν ό κ. Πάνος Πανός, θερμότατα χειροκροτηθέντες.

Τό Γον μέρος περιελάμβανε την μονόπρακτον κομωδίαν ή «Λύσις τού προβλήματος», όπου την Μαρίαν υπεδύθη λίαν έπιτυχώς ό κ. Τάσος Μαντάς, τόν Λεορίτην ό κ. Στ. Πανός, τόν Σκουρτίτην ό κ. Γεώργ. Κανούτας και την Έλένη ή δις Ξένη Μαντά. Αι εισπράξεις ήσαν άρκετά ικανοποιητικά!

Σταύρος Μ. Παπασταύρου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χαρις Χριστοδούλου. Συνδρομή πρός έγγραφην σας έλήφθη. — Γ. Αναγνωστόπουλον. Άν ένεκρίθησαν διά δημοσιεύσιν με τίς σειράν των. — Άγγιν Ζαμπάκι. Τά σταλμένα διά στοιχίσουν δραγ. 6 και 20. — Ρομαντιόν. Έλλείπει χώρα δέν δημοσιεύσιν και άλλων πολλών. — Έβελιθητην Καρδιαν. Δέν έλήφθη. — Στερίνα. Καταχώρισις έλλαιον τών 20 λεπτών δέν εινε δεκτή. — Άγ. Παπαδάτον. Γράψατε ποίους άριθμούς φύλλων θέλετε και στείλατε και τό αντίτιμον πρός 10 λεπτά έκαστον. Όσον άφορέ τό άλλο ζήτημα εινε συνένειται τού ποίημον. — Άμ. Κούλιαν. Δραχμή μία και 10. — Αλέξ. Σφήκον. Δύνασθε να γράψετε και αν εγκρίνουνται διά δημοσιεύσιν. — Όμ. Βαζιλαν. Τά άλλα πού γράφετε διά δημοσιεύσιν συν τή χρόνυ άλλ' ή ανταπόκρισις δέν εινε δυνατόν. — Γεωρ. Ξυμανουήλ. Δύνασθε να τό εγκρίνετε άποστέλλοντες τό αντίτιμον. — Α. Σημάδην. Συνδρομή πρός έγγραφην σας έλήφθη. — Χαρ. Τάκην. Άν ένεκρίθησαν διά δημοσιεύσιν με τίς σειράν των. — Γ. Δαμπερόπουλον. Δεπτά 88 έχει εις την διάθεσιν σας και όχι μία και 50 ό Ελλικ. Θωμ. Βασιλείου. Άκατάλληλον, δύναται όμως να δημοσιευθή αν τά δύο τελευταία τετραστιγα διορθωθούν. Όστε άποστείλατε τό εκ νέον. — Κ. Χαρέστην. Διότι δέν δημοσιεύθη διάταγμα προσκήρυξης τών προσφώνων. Πολιτικές κρίσεις και διατριβές ν' άποφύγετε πρός δημοσίευσιν. — Γ. Χαμπερόμητρον. Στείλατε πρότον να ίδουμε τί παριστά ή εικών. — Νικήδην. Δραχμές μία και 50 χωρίς τό σκίτσο. — Άλκ. Περβαν. Άταπόκρινος εινε προσωπική. — Κ. Μπασιούδην. Είς την τελευταίαν άναπόκρισιν άπαντώμεν ότι ενδιαφέρει μόνον τόν κ. Σχολάριον.

Μ. Νοσάρω, Σ. Ρομανέαν, Γ. Δαμπερόπουλον, Α. Τόζιον, Γ. Παπαδάτον, Β. Απέγγη, Παύλ. Ρίσκαν, Θ. Αργανιώτην, Άγ. Παπαδάτον, Έσθαρ. Ζαχαράκη, Φιβ. Δαβ., Κ. Ανωτινίδην. Τά παρ' υμών σταλμένα λογογραφήματα έλήφθησαν.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Τρία λεπτά ή λέξις

Άνταλλάσσω c. p. μόνον καλλονάς ματ έντός φακέλλου με γραμματόσημον και ύπογραφην επί τής προσόψεως. Άνταλ. και γραμματόσημα παντός είδους. Σάββας Πανυλίδης, Γραμματ. όρ. 74 Θεσσαλονίκης.

Άλτ και πάρα πόδα! Άγοράζω γραμματόσημα παντός είδους, πρό πάντων ξετικά, δέχομαι να είμαι άντιπροσώπος Συλλόγων. Άνταλλάσσω c. p. προτιμώ τοπεία και καλλονάς. Άπάντησις ταχέα και άσφαλής. Δίσις μου «Μικρό Καπιασιότοπουλο» p. r. Κυπαρισσία.

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. — Μήπως τ' αρμάκι τής βελόνης σας εινε τό...καρτοσυλλέγειν ;

Άθήνας. Μεταγχολική Ναυτοπούλα. Έδω-ρίστωσ δέχομαι. Μεταγχολικός Ναύτης

Άνταλλάσσω c. p. μετ' ευκαιρίαν δε-σποινίδων και δι' εκ Κερκίρας και Λαρίσης. Φασσαρίας Θωρηκτόν «Άβέρωφ» Πειραιά

Άνταλλάσσω καλλιτεχνικάς κάρτας παντα-χόδες. Έπιζητώ φιλικήν γνωριμίαν. Δίσις μου «Αθήνα άμαρτωλή» p. r. Λάριαν

Ζητώ. διευθύνειν Δημ. Κ. Παυλοπούλου. Γαλήνη Πειραιαιτοπούλα

Έρωτευμένην Βολιωτοπούλαν. Πού μέ-νετε ; Άπαντήσατε εις γνωστήν διευθύνσιν. Στυλιανός Ζαχαριάς

Άνταλλάσσω c. p. με δεσποινίδας. Τά σπλάχνα τής γής Μεσσήνην

Φυλάξτε ! Γορίλας, Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι, καρτοσυλλέκτης. Βασιλέως Κωνσταντίνου

Σ' έκείνην πού μ' ένοιε. Έπιστολή σας έλήφθη, άπτήγησα Υόδα Γνωστός

Άνταλλάσσω κάρτας μόνον με δεσποινίδας Γαργαλιάνων. Είς ψευδώνυμα σιγώ. Δίσις μου: «Ζιζάνιον» p. r. Φιλιατρά

Ι. Ν. Κάρτα σας έλήφθη πολύ άργά, σάς άποστείλα άπάντησιν εις p. r. φροντίστε ό-πως την λάβετε. Κ. Κ.

Έτελέσθησαν εν Υόδα εκλεκτοί άρραβώ-νες τού εκ πατριαρχικής οικογενείας καταγο-μένου Κου Συνεφίου Δρακοπούλου τελώνων μετά τής χαριτοβούτου δίδος Σοφίας Σ. Μπί-νον, οι; ευχόμενι ταχέαν την διά τού ήμε-ριαιού ένοσιον. Με άπειρα τών ρόδων πέταλα τούς άρραβώνας ρένω και από τά βάθη τής καρδιάς πολλάς ευχάς σάς στέλλω.

Υόδα Πήτσας Φοικαλάκης

Άνταλλάσσω c. p. και φωτογραφίας μετά δεσποινίδων Άθηνών, Πειραιώς έντός φακέ-λου. Δίς Κ. Ταξίάρχης p. r. Αίγιον

Άνταλλάσσω c. p. μόνον με δεσποινίδας εκ Κιωνίου, Βαθν και Στανουρού. Ίθάκης. «Μαρι-μένη Καρδιά» Βασιλικών 27 Πειραιά

Αντιγράψτε «Έρωτα», c. p. έλήφθη. Δεχόμε-νος ανταλλαγην ευχαρίστησιν υμās. Αναμεί-νω «Φάσμα Έρωτος» Θωρηκτόν Γ. Άβέρωφ

Δούκισσα Σπάρτης. «Όχι, διότι κατόπιν έπεισοδίου με «Φοριαν Έλένην» έμισση την Σπάρτην. «Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι»

Χρυσόν Εάνθην. Ηρωτικό ρομαντικό νύ-κτας. «Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι»

Πανέμορφη «Ηπειρωτοπούλα». Παρακαλώ κ. μουστέ, άφού εύρίσκεσθε ένταυθα να μου όρίσατε συνέντευξιν. Μπάμ, τό μούσι σου.

«Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι» Θωρηκτόν «Λήμνος»

Μπαρουτοκαπνισμένη μας έχομεν τό άνδρι-κονάλασθμα περισσότερον από εσας. Άλλά αυτό τό όποιο ζητείτε εινε άδύνατον διότι κέκτησθε κατά τί βαθμόν άνώτερον τού ίδι-κού μας. Όσον άφορέ τά δύο ναυμαχίας πού κινώσθε ότι έμπαρουτοκαπνισθήκατε, ίσως εις τήν ύπνον σας ; Μπούμ, μήπως τρώμαξες!!!

Πυροβοληταί άποκρούσεως τορπιλλών

Πέτρον Κόσιβαν, Άθήνας. Διατί δέν μου γράψης ; Έλαιομνηστήμεν ; Έρρικος Περέπε

Δίκαιον. Τέλος άπεφάσις, δέχομαι, άνα-μένο διευθύνσιν. Ίπότης

Μπαρουτοκαπνισμένο Διοπάκι, σάς μπαρου-τοκαπνίζουμε !! Καλέ δέν κρυβόσθε ; Κά-τε θέλες να ανταλλάξης ; Πάτριά Συμφορία τών 3

Παρακαλώ «Εργάνη» όπως παύσει ψευ-δώνυμόν του. Εινε όνομά μου. Α. Έργάνης

Άνταλλάσσω c. p. με άπασάπαντας, προ-τιμώ τοπεία. Διευθύνσις: Δ. Κωνσταντίνου p. r. Άθήνας

Συνέχεια Καταχωρίσεων στην 11 σελ.

ΤΟ ΚΥΑΝΟΥΝ ΣΠΗΛΑΙΟΝ

Παρά την Νεάπολιν τής Ιταλίας υπάρχει ή γραφικωτάτη νήσος Καπρος, ήεις ήτο ονομα-στή εις την αρχαιότητα, διότι επ' αυτής ό μι-σός και σκληρότατος Αδωκράτωρ Τιβέριος έκτισε πολλά μεγάλα, ένός των οποίων σφόν-ται μέχρι σήμερα τά ερείπια. Άλλ' εις τούς καθ' ήμάς χρόνους ή νήσος έκείνη κατέστη προσφιλή, διότι επ' αυτής έζησε και άπέθα-νεν ό ένδοξος ύπερμαχος τής ελευθερίας Γα-ριβιάδης.

Ό κατά πρώτον εισερχόμενος εις τόν λιμέ-να τής Νεαπόλεως, άφού θαυμάσι τό μεγαλο-πρεπές θέαμα τού καπνίζοντος Βεζουβίου δέν δύναται να μή στρέψη τό βλέμμα πρός την γραφικωτάτην θάλα, την οποίαν παρέχει εις αυτών ή ειρημένη νήσος. Άλλ' έκτός τής γα-ρφικής αυτής θας, έκτός τών δύο έκείνων το-σούτων άντιθέτων ιστορικών άναμνήσεων, τας όποιας διεγείρει ή νήσος αυτή, έχει και άλλο τό αξιον διαπαιρέοντος, εις δέν τούτο τό κυ-ανόν σπήλαιον.

Μεγάλοι βράχοι φθάνοντες καθέτως πρός την θάλασσαν, σχηματίζουσι πρός τό εσωτερι-κόν αυτών την περιέχον τήν κοιλότητά, ή οποία ομοιάζει πρός άπέραντον έλλειψοειδή θόλον, ό δέ θόλος ούτος φαίνεται ως να ση-ρίζεται πανταχόθεν υπό τής θαλάσσης ή μά-λλον ως να επικρατείται επ' αυτής. Είς τό κέν-τρον τού θολωτόν τούτο σπήλαιον έξει τό έξω δια μέγ μόνον όπτη. Άλλ' αν και τό θέαμα τό όποιο παρέχει, εινε μεγαλοπρεπέστατον, δέν εινε όμως εύκολον εις πάντας ν' απολαύ-σωσιν αυτού, διότι τό άνοιγμα τού σπηλαιο-τούτου εινε πολύ μικρόν και τόσο χαμηλόν, ώστε μόνον εν καιρφ γαλήνης δύναται να εί-σύνη δι' αυτού πλοίαριον.

Διηγούνται μάλιστα ότι περιηγηταί τινες ρημίζοντες, εισελθόντες έντός τού σπηλαιο-χώρας να εξετάσωσι τόν καιρόν κατελήφθησαν αλγής υπό τών κυμάτων, τά όποια κλειόσαντα έντελος την όπην ήνάγκασαν τούς άπερισκέ-πτους έκείνους έπισκέπτας να μείνωσιν επί πολλάς ήμέρας ένός τού θαλάσσιου ύπογείου, άποκεκλεισμένοι έντελώς από τού έξω κόσμου.

Τό κυανούν σπήλαιον ονομάζεται ούτω, διό-τι συμβαίνει εν αυτώ περιεργότατον όπτικόν φαινόμενον, ένεκα τού οποίου χρωματίζεται ό-λόκληρον τό εσωτερικόν αυτού διά φρεσιν και γυμνασίου κυανού χρώματος. Τό φαινό-μενον τούτο παράγεται διότι τό φως τής ήμέ-ρας δέν φωτίζει άπ' ευθείας τό σπήλαιον, ρας δέν φωτίζει άπ' ευθείας τής θαλάσσης, ή δέ άλλ' εισιδή πρότον διά τής θαλάσσης, ή δέ θαλάσσα ως ύπερμεγέθης κυανή ύαλος χρωμα-τίζει τό φως, καθώς διεργείαι δι' αυτής. Είς άδύνατον να λάβη τίς ιδέα, όποιον μαγικόν αποτέλεσμα επιφέρει τις φανταστική άπέραντον σπήλαιον κυανόν όλον, έντός ανού εύρισκό-μενος φαντάζεται τις ότι έπερισσευεν όλίγον εκ τού κυανού υλικού, διά τού οποίου ό Θεός έκτισε τόν ούρανόν θόλον και εξ αυτού παρή-χθη τό μικρόν έκείνο στερεώμα.

Υπό τούς λήμψοντας βράχους ή λέμβος πλέει επί ύδατος τοσούτον διαφανούς, τοσού-τον καθαρού, ώστε νομίζετε ότι φέρεσθε επί άέρος και ουχί επί ύδατος, μόρις σταλακτίτις στίλ-κνόμενοι ως άνεστραμμένοι παρμαξές στίλ-κνόμενοι ύπεράνω τής κεφαλής σας, ένφ κάτω-θεν επί τής χρυσίζουσας άμμου άποκαλύπτου-νται όλόκληροι φρικτοί κόσμοι. Επί τών βρά-χων τών βερυθισμένων έντός τού ύδατος, βλέ-πει τις κοράλλια έκτείνοντα τούς παραδόξους αυτών κλάδους.

Έπειθήμεν πολύ εάν ή ο δυνατόν να εβλέ-πατε και σεις όλα ταύτα, διότι εινε αληθώς θέαμα μαγευτικόν.

Ένός τού σπηλαιο-τούτου εύρισκόμενός τις, έν στραφή πρός την μικράν όπην, διά τής οποίας εισιδή, βλέπει τό φως τής ήμέρας κίτρινον ευρυθωπόν, αλλά τό φως τούτο δέν έχει την δύναμιν να εισχωρήση έντός τού σπη-λαιο-ού, ώστε υπό τούς θολωτούς έκείνους βρά-χους εύρίσκεται τίς μόνος και άποκεχωρισμέ-νος τής λοιπής φύσεως. Ένφ δέ ρεμβάει, δύ-ναται εύλόγως να φαντάζεται, ότι φωτίζεται υπό ήλιου τίνος άσπρού, εξ άλλου κόσμου πέμποντος έκτός τού φως του. Έκει μένον τις νομίζει, ότι θα ήτο εύκολον να συνηθίσω να έρ πάντοτε υπό τό ύδωρ. Πιθανώς ό άρχαίος δειγνύμενος τις ποτέ περί αυτού ή εάν έγνώ-ριζον άνέμεν, είχε λημονή

3 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Εξηκολούθησε, δεικνύων σειράν φιαλῶν καὶ βάζων τὰ ὅποια ἐκείνῳ ἐπὶ μίᾳ παρακλειῦ-
ρος τοποθετημένης τραπέζης. Μεταξὺ αὐτῶν
τῶν πηκτῶν οκεανοῦν μερικαὶ ἀπὸ τὰς χει-
ροτέραις, τώρα πρᾶττον τὸ μέρος των·

— «Ὁ κ. Χόλμς ἐπιθυμῇ νὰ σὰς συμβου-
λευθῇ βασίζομενος ἐπὶ τῶν γνώσεών σας. Ἐ-
χει μεγάλην ἰδέαν διὰ σὰς καὶ νομίζει διὰ ἐλ-
σθε ὁ μόνος στὸ Λονδίον ὅστις μπορεῖ νὰ
τὸν σώσῃ».

Ὁ μικρὸς ἀνδρὸς ἐκρίσθησε καὶ τὸ ζωη-
ρὸν του σκουφὶ ἐγκλίσησε πρὸς τὸ ἔδαφος.

— «Διὰ τί;» ἤρρωτο. «Διὰ τί νομίζει ὁ κ.
Χόλμς διὰ δύναμιν νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τοὺς
πόνους του;»

— «Διὰ τὰς γνώσεις σας ἐπὶ τῶν νοσημάτων
τῆς Ἀνατολῆς».

— «Ἀλλὰ πῶς γνωρίζετε διὰ τὴν νόσον ποῦ
τὸν προσέβαλε εἰς τῆς Ἀνατολῆς;»

— «Διότι εἰς κἀποίαν ἐκτακτὸν ἐρευνᾶν ἡ-
γᾶτο μεταξὺ Κινέζων ναυτῶν κάτω εἰς τὰ
ναυπηγεία».

Ὁ κ. Κιούλμπερν Σμιθ ἐμεδίασεν εὐχα-
ριστήμενος καὶ εὐχόμενος τοῦ σκουφὶ του.

— «Ὡ! αὐτὸ εἶπε» δὲν εἶπε αὐτὸ;» εἶπε.

— «Πιστεύω τὸ πρᾶγμα νὰ μὴ εἴναι τόσο σο-
βαρὸν, ὡς ὑποθέτετε. Πόσο μακρὸ εἶναι ἀσθε-
νὴς;»

— «Σχεδὸν τρεῖς ἡμέρες».

— «Παρολῆρξαι;»

— «Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν».

— «Ἀχ! γούχα! Τοῦτο κτυπᾷ ἀσχημα.

Θὰ ἦτο ἀπάνθρωπον νὰ μὴ εἰσακούσῃ τῆς
προσκέλευσός του. Μεγάλως δυσανασχέτο νὰ
θεσπιάσῃ καὶ διακούσῃ εἰς τὸ ἔργον μου, κ.
Οὐάτσον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ περίπτωσις εἶναι ἐξαι-
ρητική. Θὰ εἴλω μαζὺ σὰς ἀμέσως».

Ἐνεθυμήθη τὴν ἐντολήν του Χόλμς.

— «Ἐξοὶ κ' ἄλλην συνέντευξιν», εἶπε.

— «Ποῦ καλὰ. Θὰ ἴδω μόνος. Ἐχω ση-
μεῖωσιν τῆς διεκδύσεως τοῦ κ. Χόλμς. Μπο-
ρεῖτε νὰ βασισθῇτε ἐπ' ἐμοῦ διὰ τὴν εὐρίσκα-
μαί κοντά του ἐντὸς ἡμισείας ὥρας τὸ πλῆθος».

Εἶχε τὴν καρδίαν μου ἀνοικτὴν καθὼς εἰσ-
ήλθον τὸν δωματίου τοῦ Χόλμς. Διότι ἐκε-
κρίθη πῶς κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου θὰ πε-
ριεπέσει εἰς τὴν χειροκίνητην κατάστασιν. Πρὸς
μεγάλην μου δόξαν ἀνακούρην εἶδα διὰ τὴν
ἐκτετακτὴν αὐτὴν κατὰ πλῆθος κατὰ τὸ διάστημα
αὐτὸ. Ἡ μορφή του ἦτο νεύροδης, ὡς πάν-
τοτε, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐντολήν του παραληρημα-
τὸν ἐκτετακτὸν καὶ ὡμίλει εἰς πρὸς τὴν
φωνὴν εἶναι ἀληθὲς, ἀλλὰ μὲ ἐτι διανυκτερῶν
ζωηρότητα.

ΕΛΛ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

40 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ἡ κεφαλὴ του ἐκούρσθη καὶ αὐτὴ ἀναζη-
τοῦσα καὶ κατέπεσε ἐπάνω εἰς τὰ ἴδια.

Μετ' ὀλίγων οἱ βραχίονες του παρελόντο.

Οἱ πόδες του ἦσαν ἡμιεγκλωστοὶ καὶ δὲν ἐκί-
νουντο πλέον.

Αἱ χεῖρες του ἐξηντημέναι δὲν κατόρθω-
σαν ν' ἀντισταθῶν εἰς τὰ νερά.

Ὁ θάνατος τὸν ἐπερίμενε. Θάνατος παγερός

ἐντὸς τῆς ἀγκύλης τῆς θαλάσσης.

Μόνον ἡ ψυχὴ του ἐλειτούργει ἀκόμη καὶ ἡ
καρδιά του!

— «Ἡρό!... ἐκράυατο τότε μὲ ἀπελπισίαν.

Ὁ ἀνεμὸς ἐβόησε περισσότερο καὶ ὁ σάλος
τῶν ὕδατον δὲν τὸν ἄφηγε βεβαίως, καὶ αὐτὸς
δὲν ἀπάντησεν, νὰ τὴν ἀκούσῃ.

— «Ἡρό!... ἐπανελάβην ἀπολυσίας πλέον πᾶ-
σαν ἐλπίδα νὰ σωθῇ.

Τότε, τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἡ ψυχὴ του, τα-
λαιπωρημένη, προσεπάθει νὰ ἐξέλθῃ, ἐν μέσῳ
τῆς ζύλης, ἦτο προσηγναι τὸν πνιγμοῦ, ἐνό-
μισεν ὅτι ἀκούει τὴν φωνὴν τῆς:

— «Λεάνδρε!...»

— «Ἡρό!... ἐπανελάβην ἐκείνης, χωρὶς
πλέον νὰ ἀκούεται, σὲ ἀγαπᾷ... σὲ περιμένω...»

Καὶ ἀφῆκε τὰς χεῖρας ἀκίνητους.

Καὶ ἐκίνησε ἡ κεφαλὴ του ἐπὶ τῶν κυμάτων
καὶ ἐκαλύφθη ὑπ' αὐτῇ.

— «Δοιπὸν τὸ εἶδες, Οὐάτσον;»

— «Μάλιστα, ἔρχεται».

— «Θαυμάσια! Οὐάτσον, θαυμάσια! Εἶσαι
ὁ κάλλιστος τῶν μεσιτῶν».

— «Ἐπεθύμησα νὰ εἴδῃ μαζὺ μου».

— «Τοῦτο οὐδέποτε ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Οὐά-
τσον. Ἦτο προφανὲς ἀδύνατον. Σὲ ἠρώτησε
τὶ μὲ ἐνοχλῇ;»

— «Τοῦ ὡμίλησα περὶ τῶν Κινέζων εἰς τὴν
Ἀνατολήν».

— «Ἀκριβῶς! Καλὰ, Οὐάτσον, ἔκαμες πᾶν
δὲν ἦναι καλὸς φίλος θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν σκη-
νὴν».

— «Πρέπει νὰ περιμένω νὰ ἀκούσω τὴν
γνώμην του, Χόλμς».

— «Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶναι πρέπον. Ἀλλὰ
ἔχω λόγους νὰ ὑποθέτω διὰ τὴν γνώμην του θὰ
εἴναι πλέον εὐκαρινῆς καὶ ἀξιολογῶν ἢ ἂν φαν-
τάζετο διὰ ἐμῆς μόνου. Ἐκεῖ δὲ πίσω ἀπὸ
τὸν κρεβάτι μὴ ὑπάρχει ἄλλος, νὰ κρυφθῇς,
Οὐάτσον».

— «Φιλιππῆ μοι Χόλμς!»

— «Φοβοῦμαι πῶς δὲν μένει καιρὸς πρὸς
ἐκλογὴν, Οὐάτσον. Ἡ θέσις δὲν εἶναι γὰρ κα-
λὴν σὲ ἀληθινὰ ἐν τοῖς τοῖς. Ὁ μόνος κα-
τάλληλος χῶρος ποῦ μπορεῖ νὰ κρυφθῇς χω-
ρὶς νὰ ἐγείρῃς ὑπονοίας. Δοιπὸν γλῆγορα,
Οὐάτσον».

Ἀφῆκε τὸν ἡγεῖται μὲ αὐστηρὰν
προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σκελετωδὸς προσώπου του.

— «Ἰδοὺ ἀκούει τὰ πατήματα του, Οὐάτσον,
γλῆγορα ἀνθρώπου ποῦ Θεοῦ, ἐν μ' ἄσπας.

Καὶ μὴ σιμῶσθαι, διὰ τὴν ἀντιμῆ, ἀκούει;
Μὴ ἐμῆλθῃς. Μὴ κινήθῃς. Ἀλλὰ ἀκούει μὲ
δύναμιν τ' αὐτῆς».

— «Ἐπειτα εἰς μίαν στιγμὴν ἡ ἀφῆκε τὴν
ἐξομολογήσιν τῶν δυνάμεων του κατέπεσε καὶ ἡ πλῆ-
θος θαλάσσης καὶ προθέσεως ὡμίλει του κα-
τέπεσαν εἰς ἀσφαλεῖς, χαμηλοὺς ψιθυρισμοὺς
ἡμιπαρρηλικῶν ἀνθρώπων».

— «Ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὅποιον τόσοι τα-
χέως ὠθήθη, ἦκουσα τὰ πατήματα ἐπὶ τῆς
σκάλας, μὲ τὸ ἀνοίγμα καὶ τὸ κλείσιμόν της
θύρας τοῦ δωματίου. Ἐπειτα, πρὸς ἐκπληξί-
σιν μου, ἐπῆλθε μακρὰ σιωπὴ, διακοπτομένη μόνον
ἀπὸ τὴν βραβεῖαν ἀναπνοὴν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἐπὶ τῇ σιωπῇ ὁ ἐπισκέπτης μὲ ἴσχυος διέπαι-
στον ἀπὸ τὴν βραβεῖαν ἀναπνοὴν τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπὶ
τέλους ἡ παράδοξος αὐτὴ σιγὴ παρήλθε.

— «Χόλμς! ἐκράυατο. «Χόλμς! εἰς τὸν
ἐπίμονον τόνον ἀνθρώπου ὅστις ἐξενά κοι-
μώμενος. Μπορεῖ καὶ μ' ἀκούει, Χόλμς;»

Ἐξηκολούθησε ψιθυρὸς ὡς ὁ ἀρρωστος νὰ
ἐπὶ τῇ σιωπῇ βαρύνει ἀπὸ τοῦ ὅπου.

— «Εἰσθε σεις, κ. Σμιθ;» Ὁ Χόλμς ἐνι-
σχυρῶς.

— «Μάλιστα, ἔρχεται».

— «Θαυμάσια! Οὐάτσον, θαυμάσια! Εἶσαι
ὁ κάλλιστος τῶν μεσιτῶν».

— «Ἐπεθύμησα νὰ εἴδῃ μαζὺ μου».

— «Τοῦτο οὐδέποτε ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Οὐά-
τσον. Ἦτο προφανὲς ἀδύνατον. Σὲ ἠρώτησε
τὶ μὲ ἐνοχλῇ;»

— «Τοῦ ὡμίλησα περὶ τῶν Κινέζων εἰς τὴν
Ἀνατολήν».

— «Ἀκριβῶς! Καλὰ, Οὐάτσον, ἔκαμες πᾶν
δὲν ἦναι καλὸς φίλος θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν σκη-
νὴν».

— «Πρέπει νὰ περιμένω νὰ ἀκούσω τὴν
γνώμην του, Χόλμς».

— «Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶναι πρέπον. Ἀλλὰ
ἔχω λόγους νὰ ὑποθέτω διὰ τὴν γνώμην του θὰ
εἴναι πλέον εὐκαρινῆς καὶ ἀξιολογῶν ἢ ἂν φαν-
τάζετο διὰ ἐμῆς μόνου. Ἐκεῖ δὲ πίσω ἀπὸ
τὸν κρεβάτι μὴ ὑπάρχει ἄλλος, νὰ κρυφθῇς,
Οὐάτσον».

— «Φιλιππῆ μοι Χόλμς!»

— «Φοβοῦμαι πῶς δὲν μένει καιρὸς πρὸς
ἐκλογὴν, Οὐάτσον. Ἡ θέσις δὲν εἶναι γὰρ κα-
λὴν σὲ ἀληθινὰ ἐν τοῖς τοῖς. Ὁ μόνος κα-
τάλληλος χῶρος ποῦ μπορεῖ νὰ κρυφθῇς χω-
ρὶς νὰ ἐγείρῃς ὑπονοίας. Δοιπὸν γλῆγορα,
Οὐάτσον».

Ἀφῆκε τὸν ἡγεῖται μὲ αὐστηρὰν
προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σκελετωδὸς προσώπου του.

— «Ἰδοὺ ἀκούει τὰ πατήματα του, Οὐάτσον,
γλῆγορα ἀνθρώπου ποῦ Θεοῦ, ἐν μ' ἄσπας.

Καὶ μὴ σιμῶσθαι, διὰ τὴν ἀντιμῆ, ἀκούει;
Μὴ ἐμῆλθῃς. Μὴ κινήθῃς. Ἀλλὰ ἀκούει μὲ
δύναμιν τ' αὐτῆς».

— «Ἐπειτα εἰς μίαν στιγμὴν ἡ ἀφῆκε τὴν
ἐξομολογήσιν τῶν δυνάμεων του κατέπεσε καὶ ἡ πλῆ-
θος θαλάσσης καὶ προθέσεως ὡμίλει του κα-
τέπεσαν εἰς ἀσφαλεῖς, χαμηλοὺς ψιθυρισμοὺς
ἡμιπαρρηλικῶν ἀνθρώπων».

— «Ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὅποιον τόσοι τα-
χέως ὠθήθη, ἦκουσα τὰ πατήματα ἐπὶ τῆς
σκάλας, μὲ τὸ ἀνοίγμα καὶ τὸ κλείσιμόν της
θύρας τοῦ δωματίου. Ἐπειτα, πρὸς ἐκπληξί-
σιν μου, ἐπῆλθε μακρὰ σιωπὴ, διακοπτομένη μόνον
ἀπὸ τὴν βραβεῖαν ἀναπνοὴν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἐπὶ τῇ σιωπῇ ὁ ἐπισκέπτης μὲ ἴσχυος διέπαι-
στον ἀπὸ τὴν βραβεῖαν ἀναπνοὴν τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπὶ
τέλους ἡ παράδοξος αὐτὴ σιγὴ παρήλθε.

— «Χόλμς! ἐκράυατο. «Χόλμς! εἰς τὸν
ἐπίμονον τόνον ἀνθρώπου ὅστις ἐξενά κοι-
μώμενος. Μπορεῖ καὶ μ' ἀκούει, Χόλμς;»

Ἐξηκολούθησε ψιθυρὸς ὡς ὁ ἀρρωστος νὰ
ἐπὶ τῇ σιωπῇ βαρύνει ἀπὸ τοῦ ὅπου.

— «Εἰσθε σεις, κ. Σμιθ;» Ὁ Χόλμς ἐνι-
σχυρῶς.

— «Μάλιστα, ἔρχεται».

— «Θαυμάσια! Οὐάτσον, θαυμάσια! Εἶσαι
ὁ κάλλιστος τῶν μεσιτῶν».

— «Ἐπεθύμησα νὰ εἴδῃ μαζὺ μου».

— «Τοῦτο οὐδέποτε ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Οὐά-
τσον. Ἦτο προφανὲς ἀδύνατον. Σὲ ἠρώτησε
τὶ μὲ ἐνοχλῇ;»

— «Τοῦ ὡμίλησα περὶ τῶν Κινέζων εἰς τὴν
Ἀνατολήν».

— «Ἀκριβῶς! Καλὰ, Οὐάτσον, ἔκαμες πᾶν
δὲν ἦναι καλὸς φίλος θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν σκη-
νὴν».

— «Πρέπει νὰ περιμένω νὰ ἀκούσω τὴν
γνώμην του, Χόλμς».

— «Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶναι πρέπον. Ἀλλὰ
ἔχω λόγους νὰ ὑποθέτω διὰ τὴν γνώμην του θὰ
εἴναι πλέον εὐκαρινῆς καὶ ἀξιολογῶν ἢ ἂν φαν-
τάζετο διὰ ἐμῆς μόνου. Ἐκεῖ δὲ πίσω ἀπὸ
τὸν κρεβάτι μὴ ὑπάρχει ἄλλος, νὰ κρυφθῇς,
Οὐάτσον».

— «Φιλιππῆ μοι Χόλμς!»

— «Φοβοῦμαι πῶς δὲν μένει καιρὸς πρὸς
ἐκλογὴν, Οὐάτσον. Ἡ θέσις δὲν εἶναι γὰρ κα-
λὴν σὲ ἀληθινὰ ἐν τοῖς τοῖς. Ὁ μόνος κα-
τάλληλος χῶρος ποῦ μπορεῖ νὰ κρυφθῇς χω-
ρὶς νὰ ἐγείρῃς ὑπονοίας. Δοιπὸν γλῆγορα,
Οὐάτσον».

Ἀφῆκε τὸν ἡγεῖται μὲ αὐστηρὰν
προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σκελετωδὸς προσώπου του.

— «Ἰδοὺ ἀκούει τὰ πατήματα του, Οὐάτσον,
γλῆγορα ἀνθρώπου ποῦ Θεοῦ, ἐν μ' ἄσπας.

Καὶ μὴ σιμῶσθαι, διὰ τὴν ἀντιμῆ, ἀκούει;
Μὴ ἐμῆλθῃς. Μὴ κινήθῃς. Ἀλλὰ ἀκούει μὲ
δύναμιν τ' αὐτῆς».

— «Ἐπειτα εἰς μίαν στιγμὴν ἡ ἀφῆκε τὴν
ἐξομολογήσιν τῶν δυνάμεων του κατέπεσε καὶ ἡ πλῆ-
θος θαλάσσης καὶ προθέσεως ὡμίλει του κα-
τέπεσαν εἰς ἀσφαλεῖς, χαμηλοὺς ψιθυρισμοὺς
ἡμιπαρρηλικῶν ἀνθρώπων».

— «Ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὅποιον τόσοι τα-
χέως ὠθήθη, ἦκουσα τὰ πατήματα ἐπὶ τῆς
σκάλας, μὲ τὸ ἀνοίγμα καὶ τὸ κλείσιμόν της
θύρας τοῦ δωματίου. Ἐπειτα, πρὸς ἐκπληξί-
σιν μου, ἐπῆλθε μακρὰ σιωπὴ, διακοπτομένη μόνον
ἀπὸ τὴν βραβεῖαν ἀναπνοὴν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἐπὶ τῇ σιωπῇ ὁ ἐπισκέπτης μὲ ἴσχυος διέπαι-
στον ἀπὸ τὴν βραβεῖαν ἀναπνοὴν τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπὶ
τέλους ἡ παράδοξος αὐτὴ σιγὴ παρήλθε.

— «Χόλμς! ἐκράυατο. «Χόλμς! εἰς τὸν
ἐπίμονον τόνον ἀνθρώπου ὅστις ἐξενά κοι-
μώμενος. Μπορεῖ καὶ μ' ἀκούει, Χόλμς;»

Ἐξηκολούθησε ψιθυρὸς ὡς ὁ ἀρρωστος νὰ
ἐπὶ τῇ σιωπῇ βαρύνει ἀπὸ τοῦ ὅπου.

— «Εἰσθε σεις, κ. Σμιθ;» Ὁ Χόλμς ἐνι-
σχυρῶς.

— «Μάλιστα, ἔρχεται».

— «Θαυμάσια! Οὐάτσον, θαυμάσια! Εἶσαι
ὁ κάλλιστος τῶν μεσιτῶν».

— «Ἐπεθύμησα νὰ εἴδῃ μαζὺ μου».

— «Τοῦτο οὐδέποτε ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Οὐά-
τσον. Ἦτο προφανὲς ἀδύνατον. Σὲ ἠρώτησε
τὶ μὲ ἐνοχλῇ;»

— «Τοῦ ὡμίλησα περὶ τῶν Κινέζων εἰς τὴν
Ἀνατολήν».

— «Ἀκριβῶς! Καλὰ, Οὐάτσον, ἔκαμες πᾶν
δὲν ἦναι καλὸς φίλος θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ.

Τώρα πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὴν σκη-
νὴν».

— «Πρέπει νὰ περιμένω νὰ ἀκούσω τὴν
γνώμην του, Χόλμς».

— «Χωρὶς ἀμφιβολίαν εἶναι πρέπον. Ἀλλὰ
ἔχω λόγους νὰ ὑποθέτω διὰ τὴν γνώμην του θὰ
εἴναι πλέον εὐκαρινῆς καὶ ἀξιολογῶν ἢ ἂν φαν-
τάζετο διὰ ἐμῆς μόνου. Ἐκεῖ δὲ πίσω ἀπὸ
τὸν κρεβάτι μὴ ὑπάρχει ἄλλος, νὰ κρυφθῇς,
Οὐάτσον».

θύρως. Μετὰ βίας ἐτόλμων νὰ ἐλπίσω διὰ
τὰς ἡμέρας.

— «Ἄλλος ἐγγέλασε.

— «Καὶ ὡς βλέπετε, εἶμαι ἐδῶ. Κάθουνα στὴν
φωτιά Χόλμς... κάθουνα στὴν φωτιά!»

— «Εἰσθε σεις, κ. Σμιθ;» Ὁ Χόλμς ἐνι-
σχυρῶς.

— «Μάλιστα, ἔρχεται».

— «Θαυμάσια! Οὐάτσον, θαυμάσια! Εἶσαι
ὁ κάλλιστος τῶν μεσιτῶν».

— «Ἐπεθύμησα νὰ εἴδῃ μαζὺ μου».

— «Τοῦτο οὐδέποτε ἐπρεπε νὰ γίνῃ. Οὐά-
τσον. Ἦτο προφανὲς ἀδύνατον. Σὲ ἠρώτησε
τὶ μὲ ἐνοχλῇ;»

— «Τοῦ ὡμίλησα περὶ τῶν Κινέζων εἰς τὴν
Ἀνατολήν».

— «Ἀκριβῶς! Καλὰ, Οὐάτσον, ἔκαμες πᾶν
δὲν ἦναι καλὸς φίλος θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ.

Τώρα πρέπει νὰ ἐ

Τηλεγράφημα τοῦ Πρακτορείου Βόλφ περι ἐφευρέσεως ὑπὸ διασήμου Γερμανοῦ ἐπιστήμονος θαυμασίου καταποτίου, ἐξόχως χρησίμου εἰς τὸν στρατὸν.

«Διάσημος Γερμανὸς λατρός ἐφεύρε καταπότιον δυναμωτικόν, πολυτιμώτατον διὰ τὸν μαχόμενον στρατὸν. Ἡ σύνθεσις τοῦ νέου τούτου καταποτίου εἶνε θαυμασία καὶ ἐξ οὐσιωδεστάτων ὑλικῶν...»

»... Εἶνε δὲ ἐξαιρετικῶς σπουδαία ἡ τογωνικὴ δύναμις τοῦ νέου καταποτίου, τοῦ ὁποῦν ἡ ἐπίδρασις φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως...»

»... Εἶνε συνάμα καὶ ἐξαιρετικῶς οικονομικὸν τὸ νέον καταπότιον. Οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὸ φαίνονται τόσο καλὰ χορτασμένοι, ὥστε οὐτε ἐγγίzzουν τὰ φαγητά...»

»... Ἡ ὁσμὴ τοῦ ὑπερόχου τούτου καταποτίου εἶνε εὐαρεστωτάτη, ἀρκούσα καὶ μόνη αὐτὴ νὰ ἐνδυναμῶνῃ τὸν στρατιώτην...»

»... Μὲ τὸ νέον αὐτὸ καταπότιον τὸ αἶσθημα τῆς πείνης γίνεται ἄγνωστον ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον...»

»... Ἐκτὸς τῶν πολυτίμων τούτων ιδιοτήτων του, τὸ νέον καταπότιον τακτοποιεῖ καὶ τὸν στομάχον, ὅστις φαίνεται ἐλαφρότατος καὶ ἀριστα λειτουργῶν, συντελεῖ δὲ εἰς τὴν εὐδιαθεσίαν τῶν στρατιωτῶν.»

(Ὑπογρ.) «Πρακτορεῖον Βόλφ»